

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 139/2025
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против туженог првог реда Стечајна маса Јарчујак – промет ДОО у стечају из Краљева, кога заступа Душан Самарцић из ..., туженог другог реда „Halkbank“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Стефан Голубовић, адвокат из ... и туженог трећег реда ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Јанковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог другог реда, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3574/24 од 18.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог другог реда.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог другог реда изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3574/24 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3574/24 од 18.12.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Краљеву П 352/2023 од 19.03.2024. године, којом је утврђено да је ништава и да не производи правно дејство заложна изјава Ов. бр. 19154/8 од 19.12.2008. године, оверена од стране Општинског суда у Краљеву 19.04.2008. године, дата од стране „Flux group“ ДОО Краљево у корист „Чачанске банке“ АД Чачак и обавезани су тужени првог реда и тужени другог реда да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно плате износ од 572.662,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени другог реда је изјавио благовремену ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

У одговору на ревизију, тужилац је оспорио изнете ревизијске наводе и предложио да се ревизија туженог другог реда одбије.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији у складу са одредбама члана 404. Закона о парничном поступку.

Нижестепени судови су утврдили да је неистинита и да не производи правно дејство исправа која носи назив „Одлука привредног друштва „Flux group“ ДОО Београд од 17.12.2008. године. Наведеном одлуком одобрено је залагање објекта у изградњи, односно упис заложног права – упис вансудске хипотеке у корист туженог другог реда – банке, на непокретностима заложног дужника – посебним деловима објекта у изградњи. Заложна изјава је дата ради обезбеђења потраживања Чачанске банке насталих по уговору о кредиту – кредитна линија Европске инвестиционе банке од 17.12.2008. године, као и свих евентуалних анекса. Ова одлука произвела је правно дејство, обзиром да је дошло до заснивања залога на непокретностима заложног дужника. Како је утврђено да је потпис тужиоца, као члана друштва, на наведеној Одлуци фалсификован и како је у поступку пред Привредним судом у Краљеву утврђено да је наведена Одлука од 17.12.2018. године без правног дејства, одатле произилази да је из истих разлога и предметна заложна изјава која је дата на основу наведене одлуке без правног дејства, односно да је иста ништава у смислу члана 103. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена одлука, Врховни суд налази да нема потребе за новим тумачењем права, разматрањем правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу грађана. Ревизијски наводи друготуженог не представљају правно релевантни основ за изјављивање ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ његово тумачење примене релеватних норми поводом захтева о којем је одлучено. Ревидент у прилог наводима о потреби уједначавања судске праксе не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Достављено укидно решење Врховног суда се не односи на сличну чињенично-правну ситуацију. У ревизији се указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што према члану 407. став 2. ЗПП свакако није дозвољен ревизијски разлог.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог другог реда није дозвољена.

Одредба члана 485. ЗПП прописује да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не

прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба тужиоца поднета је 17.07.2019. године, а вредност предмета спора означена је у износу од 1.000.000,00 динара, а што представља динарску противвредност од 8.493,80 евра на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке испод законом прописаног цензуса за дозвољеност ревизије, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**